

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

D E C I Z I E

cu privire la admiterea recursului depus de Direcția Regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație,

în cauza de contencios administrativ intentată de Sebastian Justin și avocatul Alexandru Cebanaș împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Centru, privind anularea deciziei nr. 273-C din 22 octombrie 2025 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova,

împotriva deciziei din 4 martie 2026 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-367/26
nr. PIGD 2-25163117-01-3ra-09062026)*

Depunerea cererii de azil după emiterea deciziei de returnare nu afectează legalitatea deciziei de returnare. Însă executarea acesteia nu poate avea loc până la soluționarea cererii de azil.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. I. Pruteanu
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, A. Cașcaval, L. Bagrin

8 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților recursul depus de Direcția Regională Centru
a Inspectoratului General pentru Migrație,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ana Cucerescu, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 21 noiembrie 2025, Sebastian Justin s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu acțiune împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Centru privind anularea deciziei nr. 273-C din 22 octombrie 2025 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, prin decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr. 273-C din 22 octombrie 2025 a fost dispusă returnarea de pe teritoriul Republicii Moldova a cet. XXXXX, Sebastian Justin, în termen de 15 zile de la data aducerii la cunoștință a deciziei respective, deoarece șederea acestuia a devenit ilegală. S-a specificat că Inspectoratul General pentru Migrație a luat decizia respectivă, bazându-se pe prevederile art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova.

3. Potrivit reclamantului, decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr. 273-C din 22 octombrie 2025 i-a fost comunicată la 22 octombrie 2025 în limba engleză și română, fiindu-i tradusă de traducător de limbă hindi și înmănat sub semnătură un exemplar al acesteia la fel în limba engleză și română, cu atragerea unui translator de limbă hindi, cu toate că reclamantul cunoaște doar limba hindi și nu cunoaște și nici nu înțelege limba română.

4. Reclamantul a afirmat că nu este de acord cu decizia de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova nr. 273-c din 22 octombrie 2025, emisă de Inspectoratul General pentru Migrație în privința sa, considerând-o ilegală și nemotivată, fiind pasibilă de anulare.

5. A relevat că, Inspectoratul General pentru Migrație a emis decizia contestată pe motiv că dreptul de ședere a lui Sebastian Justin pe teritoriul Republicii Moldova, a fost revocat. Sebastian Justin a explicat că se afla pe teritoriul Republicii Moldova, având scopul de a-l tranzita și a ajunge în Ucraina.

6. Reclamantul a făcut trimitere la prevederile art. 53 alin. (2) din Legea privind regimul străinilor nr. 200 din 16.07.2010, care prevede că decizia de returnare se redactează în două exemplare, în limba de stat și într-o limbă de

circulație internațională, înțeleasă de străin. În acest caz, în opinia reclamantului, o normă imperativă a fost încălcată de pârât la momentul aducerii la cunoștință.

7. Totodată, reclamantul a mai reținut că, potrivit art. 67 din Legea nr. 200 din 16.07.2010, tolerarea rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, denumită în continuare tolerare, reprezintă permisiunea, acordată de autoritatea competentă pentru străini, de a rămâne pe teritoriul țării străinilor care nu au drept de ședere și care, din motive obiective, nu pot părăsi teritoriul Republicii Moldova. Prin motive obiective, în sensul prezentei legi, se înțeleg împrejurările independente de voința străinului, imprevizibile, care nu pot fi înlăturate și din a căror cauză străinul nu poate părăsi teritoriul Republicii Moldova.

8. Totodată, potrivit art. 68 alin. (1) lit. d) din Legea privind regimul străinilor nr. 200 din 16.07.2010, de acordarea tolerării pot beneficia: străinii a căror prezență temporară pe teritoriul Republicii Moldova este cerută de interese publice.

9. Astfel, a menționat că, potrivit actului de identitate a solicitantului de azil, Sebastian Justin este un solicitant de azil și nu poate fi returnat de pe teritoriul RM, în baza art. 11 din Legea privind regimul străinilor.

10. De asemenea, a reținut că art. 2 din Legea nr. 200/2010 prevede că, cu excepția situațiilor în care, pentru rațiuni de securitate națională sau de ordine publică, se impune returnarea de pe teritoriul Republicii Moldova, sub incidența prezentei legi nu cad: a) străinii al căror regim este reglementat prin Legea nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova. Însă, art. 11 alin. (1) din Legea 270/2008 prevede că niciun solicitant de azil nu va fi expulzat sau returnat de la frontieră ori de pe teritoriul Republicii Moldova.

11. Reieșind din acest fapt, Sebastian Justin se află în procedura solicitării azilului pe teritoriul Republicii Moldova, cauza aflându-se pe rol în cadrul procedurii de examinare a cererii în acordarea azilului de către DAA a IGM, la momentul de față nefiind emisă vreo decizie în acest sens.

12. Reieșind din faptul că Sebastian Justin a depus cerere de azil la DAA a IGM, și până la moment nu există o decizie definitivă și irevocabilă, acesta deține în continuare statut de solicitant de azil și, conform art. 11 din Legea privind azilul, autoritatea publică pârâtă nu are dreptul să-l returneze de pe teritoriul Republicii Moldova.

13. Reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 67, art. 19, art. 68 alin. (1) lit. d) din Legea privind regimul străinilor în R. Moldova nr. 200 din 16.07.2010, art. 3, art. 11 din Legea nr. 270 din 18.12.2008, art. 17, art. 206, art. 189, art. 36 din Codul administrativ, Rezoluția (77)31, Cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

14. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 decembrie 2025, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Sebastian Justin și avocatul Alexandru Cebanaș împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Centru, privind anularea deciziei nr. 273-C din 22 octombrie 2025 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 20 ianuarie 2026, avocatul Cebanaș Alexandru acționând în interesele lui Sebastian Justin a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 decembrie 2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d. 59-63).

16. Iar, la 22 februarie 2026, avocatul Cebanaș Alexandru acționând în interesele lui Sebastian Justin a formulat cerere de apel motivat, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 decembrie 2025 (f.d.84-87).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

17. Prin decizia din 4 martie 2026 a Curții de Apel Centru, s-a admis apelul declarat de către avocatul Cebanaș Alexandru acționând în interesele lui Sebastian Justin.

S-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 decembrie 2025 și s-a pronunțat o decizie nouă prin care cauza de contencios administrativ intentată de Sebastian Justin și avocatul Alexandru Cebanaș împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Centru, privind anularea deciziei nr. 273-C din 22 octombrie 2025 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, s-a admis.

S-a anulat decizia Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Centru nr. 273-C din 22 octombrie 2025 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova a cetățeanului străin Sebastian Justin.

18. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a examinat formal circumstanțele speței și a acordat prioritate exclusiv regimului juridic al șederii străinilor, fără a realiza o interpretare sistemică și conformă cu standardele naționale și internaționale în materia protecției solicitanților de azil și a principiului nereturnării (non-refoulement). Or, din momentul manifestării voinței persoanei de a solicita protecție internațională, autoritățile aveau obligația de a activa garanțiile prevăzute de Legea nr. 270/2008 privind azilul, iar orice

măsură de îndepărtare trebuia suspendată până la examinarea efectivă a cererii de azil.

19. Instanța de apel a reținut că prima instanță a interpretat restrictiv dispozițiile art. 11 din Legea nr. 270/2008, considerând în mod greșit că protecția împotriva returnării operează exclusiv ulterior dobândirii formale a statutului de solicitant de azil. În opinia instanței de apel, accesul efectiv la procedura de azil și protecția împotriva expulzării trebuie garantate încă de la momentul exprimării intenției de a solicita azil.

20. Totodată, Colegiul judiciar a constatat că prima instanță nu a analizat efectiv dacă reclamantului i-au fost asigurate garanțiile procedurale necesare pentru exercitarea reală și efectivă a dreptului la apărare, limitându-se la constatarea formală a existenței unei traduceri verbale. În lipsa unei comunicări complete și inteligibile a conținutului actului administrativ într-o limbă pe care reclamantul o înțelege efectiv, nu se poate reține că acesta a beneficiat de posibilitatea reală de a-și exercita drepturile procedurale. De asemenea, instanța de apel a apreciat că prima instanță a validat în mod eronat exercitarea dreptului discreționar al autorității publice privind tolerarea șederii, fără a verifica dacă această discreție a fost exercitată proporțional, rezonabil și cu respectarea principiului bunei administrări.

21. Instanța de apel a reținut că, din lucrările cauzei și ale dosarului administrativ, rezultă că Sebastian Justin, anterior emiterii deciziei de returnare nr. 273-C din 22 octombrie 2025, s-a prezentat în mod repetat la Inspectoratul General pentru Migrație pentru a depune cerere de azil, iar, potrivit susținerilor sale, abia la 22 octombrie 2025 cererea de azil i-a fost înregistrată oficial, în aceeași zi fiind emisă și decizia de returnare. În acest context, Colegiul judiciar a reținut că, din momentul depunerii cererii de azil, Sebastian Justin a dobândit statutul juridic de „solicitant de azil” în sensul art. 3 din Legea nr. 270/2008, întrucât cererea sa nu fusese soluționată printr-o decizie irevocabilă, procedura de examinare fiind încă pendinte în cadrul Direcției Azil și Apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație.

22. În continuare, instanța de apel a subliniat că eroarea esențială a primei instanțe a constatat în examinarea legalității deciziei de returnare exclusiv prin prisma existenței unei situații de ședere ilegală în sensul Legii nr. 200/2010, fără a analiza efectul juridic produs de înregistrarea cererii de azil și fără a realiza o interpretare sistemică a normelor speciale incidente în materia protecției internaționale. Potrivit instanței de apel, calitatea de solicitant de azil se dobândește din momentul depunerii cererii de azil, iar, odată ce cererea a fost înregistrată la 22 octombrie 2025, Sebastian Justin a intrat sub incidența regimului juridic special prevăzut de Legea nr. 270/2008, beneficiind de garanțiile procedurale și materiale conferite solicitanților de azil, inclusiv de protecția împotriva returnării.

23. În acest sens, Colegiul judiciar a reținut că art. 11 alin. (1) din Legea nr. 270/2008 instituie o interdicție privind returnarea solicitantului de azil până la soluționarea definitivă a cererii sale, iar, din momentul înregistrării cererii de azil, Inspectoratul General pentru Migrație era obligat să suspende orice procedură de îndepărtare și să acorde prioritate examinării cererii de protecție internațională. Totodată, instanța de apel a relevat că art. 2 lit. a) din Legea nr. 200/2010 exclude de sub incidența regimului general al străinilor persoanele al căror statut este reglementat de Legea privind azilul.

24. Instanța de apel a mai constatat că prima instanță nu a cercetat dacă autoritatea administrativă a respectat obligațiile procedurale prevăzute de Codul administrativ la emiterea actului contestat. Din materialele cauzei rezulta că Sebastian Justin s-a prezentat în mod repetat la Inspectoratul General pentru Migrație pentru a solicita azil, însă autoritatea competentă a amânat formalizarea și înregistrarea cererii până în aceeași zi în care a emis decizia de returnare. În aprecierea instanței de apel, o asemenea conduită administrativă este incompatibilă cu principiul bunei administrări și cu obligația pozitivă a autorităților de a asigura acces efectiv la procedura de azil, iar emiterea deciziei de returnare exact în aceeași zi în care a fost înregistrată cererea de azil ridică serioase dubii asupra caracterului efectiv al examinării situației individuale a reclamantului.

25. De asemenea, Colegiul judiciar a reținut că instanța de fond nu a verificat ora și minutul depunerii cererii de azil și nici momentul exact al emiterii deciziei nr. 273-C, deși această cronologie era determinantă pentru legalitatea măsurii contestate. Prin urmare, prima instanță nu și-a exercitat rolul activ și nu a solicitat dosarul administrativ complet aferent procedurii de azil, nu a obligat autoritatea să prezinte dovada exactă a momentului înregistrării cererii și nici nu a audiat funcționarul responsabil de procedură. Instanța de apel a considerat că această cercetare incompletă a circumstanțelor esențiale atrage incidența art. 386 alin. (1) lit. a) CPC.

26. Totodată, instanța de apel a constatat că autoritatea administrativă nu a respectat exigențele privind motivarea actului administrativ individual defavorabil. Decizia nr. 273-C s-a limitat la constatarea formală că șederea reclamantului ar fi devenit ilegală, fără a conține o analiză privind existența cererii de azil, aplicabilitatea art. 11 din Legea nr. 270/2008, riscul încălcării principiului non-refoulement, motivele pentru care autoritatea a considerat inaplicabil regimul special al solicitantului de azil și posibilitatea tolerării șederii conform art. 67-68 din Legea nr. 200/2010.

27. În continuare, Colegiul judiciar a reținut că autoritatea administrativă nu a demonstrat existența vreunui motiv ce ține de securitatea națională sau ordinea publică, care ar fi putut justifica aplicarea măsurii returnării în cazul unui solicitant

de azil. De asemenea, autoritatea nu a examinat oportunitatea acordării tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, deși art. 68 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 200/2010 permite acordarea tolerării străinilor a căror prezență temporară este cerută de interese publice. În aceste condiții, instanța de apel a constatat că Inspectoratul General pentru Migrație și-a exercitat competența discreționară în mod arbitrar și disproporționat, cu încălcarea art. 137 și art. 225 Cod administrativ.

28. Instanța de apel a reținut că procedura de comunicare a deciziei de returnare nu a întrunit exigențele art. 53 alin. (2) din Legea nr. 200/2010. Deși actul administrativ a fost redactat în limba română și engleză, reclamantul a susținut că înțelege exclusiv limba hindi, iar autoritatea avea obligația pozitivă de a se asigura efectiv că acesta înțelege conținutul măsurii dispuse, natura acesteia și căile de atac disponibile. Simpla consemnare formală a participării unui translator nu demonstrează, în aprecierea instanței, că reclamantul a beneficiat efectiv de o informare clară și inteligibilă, aptă să îi permită exercitarea reală a dreptului la apărare.

29. În consecință, Curtea de Apel Centru a concluzionat că decizia nr. 273-C din 22 octombrie 2025 a fost emisă cu încălcarea normelor speciale prevăzute de Legea nr. 270/2008 privind azilul, cu aplicarea eronată a dispozițiilor Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor, fără cercetarea completă a circumstanțelor relevante, cu încălcarea principiilor legalității, proporționalității și bunei administrări prevăzute de Codul administrativ și cu ignorarea obligației de motivare a actului administrativ individual.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

30. La 3 iunie 2026, Direcția Regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație a depus recurs împotriva deciziei din 4 martie 2026 a Curții de Apel Centru, prin care a solicitat casarea integrală a Deciziei Completului specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru din 04 martie 2026 și adoptarea unei noi decizii.

31. În motivarea recursului, recurenta a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă casării, invocând interpretarea eronată a normelor de drept material și stabilirea greșită a stării de fapt. A susținut că decizia de returnare nr. 273-C din 22 octombrie 2025 a fost emisă în conformitate cu prevederile art. 51 din Legea nr. 200/2010, fiind legală și întemeiată în raport cu probele administrate și cu normele legale care guvernează raportul juridic litigios.

32. Recurenta a susținut că instanța de apel a apreciat eronat situația de fapt a străinului, bazându-se nemijlocit pe declarațiile acestuia. A menționat că, la momentul depistării, Sebastian Justin se afla în situație de ședere ilegală, fiind

epuizat termenul de aflare conferit prin viză, iar la momentul emiterii deciziei de returnare aflarea străinului era reglementată de prevederile Legii nr. 200/2010 privind regimul străinilor, și nu de Legea nr. 270/2008, întrucât la acel moment acesta nu își exprimase intenția de a solicita o formă de protecție. Potrivit recurente, această intenție a survenit ulterior aducerii la cunoștință a deciziei de returnare.

33. În acest sens, recurenta a criticat concluzia instanței de apel referitoare la cronologia evenimentelor din 22 octombrie 2025, susținând că instanța nu a stabilit consecutivitatea evenimentelor bazându-se pe probele administrate. A arătat că străinul nu a prezentat probe care să confirme că s-ar fi adresat anterior autorității competente pentru străini în vederea solicitării azilului și că s-ar fi refuzat înregistrarea cererii, limitându-se la susțineri verbale neprobate.

34. Recurenta a relevat că procedura de primire a străinilor la autoritatea competentă pentru străini are loc potrivit rândului electronic, fiind eliberat un tichet de către sistemul electronic. În opinia acesteia, Sebastian Justin nu a prezentat un asemenea tichet sau alte probe care să ateste prezentarea sa la autoritatea competentă pentru străini și refuzul în primirea cererii de azil. Prin urmare, recurenta a susținut că există o bănuială rezonabilă că cererea de azil a fost înaintată doar pentru a evita îndepărtarea de pe teritoriul Republicii Moldova.

35. Totodată, recurenta a indicat că cererea de azil a cetățeanului Sebastian Justin a fost înregistrată în subsistemul informațional al IGM la ora 15:33, în timp ce decizia de returnare a fost emisă concomitent cu procesul-verbal cu privire la contravenție, întocmit la ora 14:00, circumstanțe care, în opinia sa, confirmă consecutivitatea evenimentelor din 22 octombrie 2025, inițial fiind stabilită șederea ilegală a străinului, iar ulterior fiind solicitată protecția internațională.

36. Recurenta a mai criticat concluzia instanței de apel potrivit căreia actul administrativ nu ar fi fost comunicat complet și inteligibil străinului. A susținut că decizia de returnare a fost redactată în două exemplare, în limba de stat și în limba engleză, limbă pe care străinul o cunoaște, iar, suplimentar, la comunicarea actului a fost asigurată prezența unui interpret autorizat de limba hindi, Talukder Sydur, astfel fiind asigurată, în opinia recurente, o comunicare legală și eficientă a actului administrativ.

37. În continuare, recurenta a susținut că decizia de returnare nr. 273-C din 22 octombrie 2025 este întemeiată și motivată în fapt și în drept, fiind emisă cu respectarea prevederilor legale și a drepturilor cetățeanului Sebastian Justin. A reiterat că, la momentul emiterii actului administrativ, străinul se afla sub incidența prevederilor Legii privind regimul străinilor și nu se încadra în categoria străinilor care pot beneficia de acordarea tolerării pe teritoriul Republicii Moldova, prevăzută de art. 68 din Legea nr. 200/2010, astfel că emiterea actului administrativ nu a

constituit o acțiune discreționară, ci a fost impusă de situația de fapt și de drept a străinului.

38. Prin urmare, recurenta a apreciat că instanța de apel a emis decizia cu interpretarea eronată a legii și cu aprecierea greșită a probelor, invocând prevederile art. 244–246 și art. 248 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ nr. 116 din 19 iulie 2018, și a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Centru din 4 martie 2026 și adoptarea unei noi decizii.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

39. Art. 22 alin. (1) din Codul administrativ:

„Autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.”

40. Art. 194 alin. (2) din Codul administrativ:

„În procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.”

41. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

42. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

43. Art. 245¹ din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe

noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

44. Art. 248 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ:

„(1) În urma examinării recursului, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: d) admite recursul, casează integral sau parțial hotărârea și/sau decizia și adoptă o nouă decizie.”

45. Art. 3 din Legea nr. 200/2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova (*în continuare - Legea nr. 200/2010*):

„*decizie de returnare* – act administrativ al autorității competente pentru străini, prin care șederea unui străin este stabilită ca fiind ilegală și care obligă străinul să părăsească teritoriul Republicii Moldova într-un termen stabilit;”

46. Art. 52 alin. (1) din Legea nr. 200/2010:

„(1) Decizia de returnare este un act administrativ al autorității competente pentru străini prin care șederea unui străin este declarată ca fiind ilegală și care obligă străinii indicați la art.51 să părăsească teritoriul Republicii Moldova într-un anumit termen, după cum urmează:

a) în termen de 15 zile calendaristice – străinul căruia i s-a anulat viza sau a cărui ședere a devenit ilegală;

b) în 30 de zile calendaristice – străinul căruia i s-a refuzat prelungirea dreptului de ședere ori căruia acest drept a fost anulat sau revocat, precum și străinul care solicită emiterea unei decizii de returnare înainte de a fi depistat în situație de ședere ilegală;”

47. Art. 51 din Legea nr. 200/2010:

„Împotriva străinilor care au intrat ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, a căror ședere pe acest teritoriu a devenit ilegală, a căror viză sau al căror drept de ședere a fost anulat sau revocat, căror li s-a refuzat prelungirea dreptului de ședere provizorie, al căror drept de ședere permanentă a încetat, a căror cerere privind recunoașterea statutului de apatrid a fost respinsă, a fost încetată procedura respectivă sau al căror statut de apatrid a fost anulat, precum și împotriva foștilor solicitanți de azil, autoritatea competentă pentru străini dispune măsura returnării de pe teritoriul Republicii Moldova și aplică interdicția intrării în Republica Moldova pentru o perioadă determinată conform art.10.”

48. Art. 53 alin. (1)-(3) din Legea nr. 200/2010:

„(1) Decizia de returnare se aduce la cunoștință străinului de către autoritatea competentă pentru străini.

(2) Decizia de returnare se redactează în două exemplare, în limba română și într-o limbă de circulație internațională, și va conține motivele de fapt și de drept, precum și informațiile privind căile de atac posibile. La cererea străinului, autoritatea competentă pentru străini comunică principalele elemente ale deciziei într-o limbă pe care străinul o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege.

(3) Dacă străinul este prezent, un exemplar al deciziei de returnare i se înmânează lui contra semnătură pe exemplarul care rămâne la autoritatea competentă pentru străini.”

49. Art. 67 din Legea nr. 200/2010:

„(1) Tolerarea rămîinerii pe teritoriul Republicii Moldova, denumită în continuare - *tolerare*, reprezintă permisiunea, acordată de autoritatea competentă pentru străini, de a rămîne pe teritoriul țării străinilor care nu au drept de ședere și care, din motive obiective, nu pot părăsi teritoriul Republicii Moldova.

(2) Prin motive obiective, în sensul prezentei legi, se înțeleg împrejurările independente de voința străinului, imprevizibile, care nu pot fi înlăturate și din a căror cauză străinul nu poate părăsi teritoriul Republicii Moldova.”

50. Art. 68 alin. (1) din Legea nr. 200/2010:

„(1) De acordarea tolerării pot beneficia:

a) străinii împotriva cărora s-a dispus măsura luării în custodie publică și care nu au putut fi returnați în termen de 6 luni;

b) străinii care se află în situațiile menționate la art.12 alin.(1) și care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege pentru acordarea unui drept de ședere;

c) străinii cărora li s-a respins prin hotărîre judecătorească irevocabilă cererea de acordare a unei forme de protecție, în conformitate cu prevederile legale, și care, din motive obiective, nu au părăsit teritoriul Republicii Moldova în termenul stabilit de lege;

d) străinii a căror prezență temporară pe teritoriul Republicii Moldova este cerută de interese publice;

e) străinii care sînt sau care au fost victime ale traficului de ființe umane, pe perioada de reflecție;

f) străinii în privința cărora s-a dispus suspendarea executării măsurii de îndepărtare de pe teritoriul Republicii Moldova;

g) familiile (străinii căsătoriți) cu copii a căror ședere a devenit ilegală.”

51. Art. 3 din Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova (*în continuare – Legea nr. 270/2008*):

„*solicitant sau solicitant de azil* – străinul care a depus o cerere de azil, nesoluționată încă prin decizie irevocabilă;”

52. Art. 11 din Legea nr. 270/2008:

„(1) Niciun solicitant de azil nu va fi expulzat, extrădat sau returnat de la frontieră ori de pe teritoriul Republicii Moldova.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

53. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că la 21 mai 2026 decizia motivată a instanței de apel a fost notificată Direcției Regionale Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d. 133, 156-158). Prin urmare, recursul depus la 3 iunie 2026, este în termen.

MOTIVAREA INSTANȚEI

54. Studiind materialele dosarului, prin prisma motivelor invocate în recurs și a normelor de drept incidente, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Direcția Regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație este întemeiat și urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei Curții de Apel Centru din 4 martie 2026 și emiterea unei noi decizii prin care se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 decembrie 2025.

55. Completul de judecată, examinând argumentele recursului în coraport cu circumstanțele cauzei și actele administrate, rezultă că recurenta a invocat temeiul prevăzut de art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ. Or, recurenta a susținut că instanța de apel a apreciat total eronat situația de fapt a străinului bazându-se nemijlocit pe declarațiile acestuia, totodată, susținând că soluția instanței de apel se bazează pe aprecierea greșită a probelor referitoare la succesiunea evenimentelor din 22 octombrie 2025, ceea ce a determinat și aplicarea eronată a normelor legale privind statutul solicitantului de azil.

56. În acest sens, instanța de recurs atestă că, critica recurenteii nu se reduce la o simplă apreciere diferită a materialului probator, ci vizează concluzia determinantă a instanței de apel cu privire la momentul la care Sebastian Justin și-ar fi manifestat intenția de a solicita azil și, implicit, la momentul dobândirii calității de solicitant de azil. Această împrejurare prezintă importanță nemijlocită pentru stabilirea normelor juridice aplicabile actului administrativ contestat.

57. Completul de judecată constată că art. 3 din Legea nr. 270/2008 definește solicitantul de azil ca fiind străinul care a depus o cerere de azil, nesoluționată încă prin decizie irevocabilă, iar art. 11 alin. (1) instituie interdicția returnării solicitantului de azil. Prin urmare, aplicarea acestor dispoziții în raport cu legalitatea deciziei nr. 273-C impune stabilirea situației juridice a reclamantului la momentul emiterii actului administrativ.

58. Din materialele cauzei rezultă că Sebastian Justin a intrat pe teritoriul Republicii Moldova la 14 octombrie 2025, în baza unei vize de tip B, cu durata sejurului de 5 zile, iar la data efectuării verificărilor de către autoritatea competentă termenul legal de aflare era depășit. În privința acestuia a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție, iar autoritatea a emis decizia de returnare nr. 273-C din 22 octombrie 2025 în temeiul art. 51 și art. 52 din Legea nr. 200/2010. Aceste circumstanțe au fost constatate de prima instanță în baza materialelor dosarului administrativ.

59. Totodată, prima instanță a reținut în mod expres că, în cadrul ședinței de judecată, reclamantul a confirmat consecutivitatea acțiunilor desfășurate la 22 octombrie 2025 în cadrul Inspectoratului General pentru Migrație, în sensul că mai întâi i-a fost înmănată decizia de returnare, după care acesta a înregistrat cererea privind solicitarea azilului.

60. De asemenea, recurenta a susținut că cererea de azil a lui Sebastian Justin a fost înregistrată în subsistemul informațional al IGM la ora 15:33, pe când decizia de returnare a fost emisă concomitent cu procesul verbal cu privire la contravenție care a fost întocmit la ora 14:00, acte ce confirmă consecutivitatea evenimentelor din data de 22.10.2025.

61. În aceste circumstanțe, Curtea de Apel Centru a concluzionat că Sebastian Justin s-ar fi prezentat anterior emiterii deciziei de returnare pentru a depune cerere de azil și că autoritatea administrativă ar fi amânat formalizarea și înregistrarea acesteia. Instanța de apel a întemeiat această concluzie în principal pe susținerile reclamantului, fără a identifica în mod concret probele din care rezultă momentul exact al exprimării voinței de a solicita azil și, respectiv, momentul la care cererea a fost efectiv depusă.

62. Or, în măsura în care cererea de azil a fost înregistrată ulterior emiterii și comunicării deciziei de returnare, faptul depunerii acesteia în aceeași zi nu poate determina nelegalitatea retroactivă a actului administrativ emis anterior. În asemenea situație, efectele juridice ale cererii de azil urmează a fi examinate în cadrul regimului juridic specific acestei proceduri, însă legalitatea deciziei de returnare trebuie apreciată prin raportare la situația de fapt și de drept existentă la momentul emiterii sale.

63. Prin urmare, prima instanță just a pornit de la faptul că, la momentul emiterii deciziei nr. 273-C, Sebastian Justin se afla în situație de ședere ilegală și nu deținea încă statutul juridic de solicitant de azil care să împiedice autoritatea să dispună măsura returnării în temeiul Legii nr. 200/2010. Concluzia primei instanțe este concordantă cu definiția legală a solicitantului de azil și cu momentul efectiv al depunerii cererii stabilit din materialele cauzei.

64. În acest context, prezintă relevanță și considerentele expuse de Curtea Supremă de Justiție în Avizul consultativ emis în cauza privind demersul de extrădare a lui Andrey Nemolyakin, nr. [lavc-10/25](#). Deși avizul privește raportul dintre procedura de azil și procedura de extrădare, iar prezenta cauză are ca obiect legalitatea unei decizii de returnare, acesta este relevant sub aspectul delimitării efectelor juridice ale depunerii cererii de azil.

65. Curtea a reținut că procedura de azil și cea de extrădare sunt proceduri distincte, reglementate de norme diferite și examinate de autorități diferite, iar legea nu prevede suspendarea automată a procedurii de extrădare ca urmare a depunerii unei cereri de azil. Prin urmare, depunerea unei cereri de azil nu poate avea drept efect suspendarea sau amânarea soluționării cererii de extrădare. Judecătorul urmează să ia o decizie pe marginea cererii de extrădare în baza materialelor din dosar, chiar dacă cererea de azil încă nu a fost soluționată până la ziua adoptării hotărârii.

66. Prin urmare, raționamentele Avizului consultativ permite a distinge între efectul depunerii cererii de azil asupra procedurii aflate în curs și efectele juridice ale dobândirii calității de solicitant de azil asupra executării unei măsuri de îndepărtare. În consecință, depunerea cererii de azil nu poate fi considerată un temei pentru a aprecia retroactiv ca ilegal un act administrativ emis anterior depunerii acesteia. Totodată, după depunerea cererii, autoritatea este ținută să respecte regimul juridic special al solicitantului de azil și interdicția prevăzută de art. 11 alin. (1) din Legea nr. 270/2008.

67. Referitor la motivarea actului administrativ, Completul de judecată constată că decizia nr. 273-C indică temeiul juridic al măsurii de returnare și circumstanța de fapt care a determinat emiterea acesteia, respectiv constatarea șederii ilegale a străinului. Totodată, în cuprinsul actului este reflectată și problema tolerării rămânerii pe teritoriul Republicii Moldova, conform art. 67-68 din Legea nr. 200/2010. Prin urmare, nu poate fi susținută concluzia instanței de apel că actul ar fi fost nemotivat doar pentru faptul că acesta nu a anticipat o procedură de azil care, la momentul emiterii, nu fusese încă înregistrată.

68. Cu privire la modalitatea de comunicare a deciziei, din materialele cauzei rezultă că actul a fost redactat în limbile română și engleză, iar la comunicarea acestuia a fost prezent interpretul de limbă hindi, Talukder Sydur (*f.d. 3 verso dosar administrativ*). Prima instanță a constatat că prin intermediul acestuia conținutul actului i-a fost explicat reclamantului și înmănat un exemplar sub semnătură. În aceste condiții, susținerea reclamantului că nu i-a fost înmănat un exemplar redactat în limba hindi nu este suficientă, în lipsa unei probe privind caracterul necorespunzător al interpretării ori existența unei vătămări a dreptului la apărare.

69. Prin urmare, instanța de fond just a apreciat că exigențele art. 53 alin. (2) din Legea nr. 200/2010 au fost respectate, iar comunicarea principalelor elemente ale actului prin intermediul interpretului a asigurat informarea efectivă a reclamantului. În schimb, instanța de apel, apreciind formal prezența interpretului,

nu a identificat împrejurări de fapt sau probe care să confirme că reclamantul nu a înțeles conținutul deciziei ori nu a putut exercita efectiv dreptul la apărare.

70. Nici concluzia Curții de Apel referitoare la neexercitarea corespunzătoare a dreptului discreționar al autorității în materia tolerării șederii nu poate fi reținută. Potrivit art. 67 din Legea nr. 200/2010, tolerarea presupune existența unor motive obiective din cauza cărora străinul nu poate părăsi teritoriul Republicii Moldova, iar art. 68 stabilește categoriile de străini care pot beneficia de această măsură.

71. În speță, reclamantul a invocat intenția de a tranzita Republica Moldova spre Ucraina și dificultățile întâmpinate în acest sens, însă nu a demonstrat existența unor împrejurări obiective, independente de voința sa, care să facă imposibilă părăsirea teritoriului Republicii Moldova.

72. Prin urmare, prima instanță just a constatat că reclamantul nu a demonstrat existența unor motive obiective sau a unui interes public major care să impună acordarea tolerării, astfel încât refuzul implicit al acestei măsuri nu poate fi calificat drept ilegal. Concluzia instanței de apel privind caracterul arbitrar și disproporționat al exercitării discreției nu este susținută prin stabilirea unor circumstanțe concrete care să demonstreze că autoritatea a depășit limitele legale sau a urmărit un alt scop decât cel prevăzut de lege.

73. Totodată, în prezenta cauză, fiind invocat temeiul prevăzut de art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, Completul de judecată este în drept să verifice aprecierea probelor dată de instanțele inferioare. Prin urmare, eroarea constatată poate fi corectată de instanța de recurs, fără necesitatea restituirii cauzei spre rejudecare.

74. În consecință, Completul de judecată constată că prima instanță a examinat corect și complet circumstanțele relevante, a apreciat în mod corespunzător probele administrate și a aplicat corect normele de drept material incidente. În schimb, Curtea de Apel Centru, modificând soluția primei instanțe, a dat o apreciere eronată circumstanțelor determinante ale cauzei și a aplicat dispozițiile Legii nr. 270/2008 fără a stabili că, la momentul emiterii deciziei nr. 273-C, reclamantul deținea deja statutul de solicitant de azil.

75. În aceste condiții, Completul de judecată ajunge la concluzia că decizia Curții de Apel Centru din 4 martie 2026 este neîntemeiată și urmează a fi casată integral, iar hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 decembrie 2025, prin care acțiunea lui Sebastian Justin a fost respinsă ca neîntemeiată, este legală și întemeiată și urmează a fi menținută.

76. Din considerentele menționate, în temeiul art. 248 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, Completul de judecată va admite recursul declarat de Direcția Regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație, va casa integral decizia Curții de Apel Centru din 4 martie 2026 și va emite o decizie nouă, prin care va menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 decembrie 2025.

77. Ținând cont de cele expuse și în conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul declarat de Direcția Regională Centru a Inspectoratului General pentru Migrație.

Casează integral decizia din 4 martie 2026 a Curții de Apel Centru, în cauza de contencios administrativ intentată de Sebastian Justin și avocatul Alexandru Cebanaș împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, Direcția Regională Centru, privind anularea deciziei nr. 273-C din 22 octombrie 2025 de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova și emite o decizie nouă, prin care se menține hotărârea din 22 decembrie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu